

A Kecskeméti Református Egyházközség Hírmondója *XIX. évf. 3. szám, 2012.*

PÜNKÖSD FÉNYÉBEN

Pünkösd... Fényedben élek,
teremtő égi LÉLEK,
erőd gerjeszti lelkem.
Felfogni szent csodádat
nem tudhatom, de áldlak
megújult életemmel.

Az Ige, mint zsarátnok,
hűlt szívemben lángot
lobbantott, hála érte!
Követségében járok,
ahogy a tanítványok,
rajtam a KRISZTUS vére.

Dicsőítsd ŐT ma bennem,
KI nem vetett el engem,
illesse hála, hála,
KI - érte mit se várván -
megváltott vére árán
ISTENNEK, az ATYÁNAK.

Füle Lajos

„Jövel Szentlélek Úr Isten...”

4Mindnyájan megteltek Szentlélekkel,...

44Mindazok pedig, akik hittek, együtt voltak,...

(ApCsel 2, 4. 44)

Xedves Testvérek!

Szükség volt-e a Szentlélek kitöltésére? Hiszen ott a karácsony, amikor Jézus Krisztus eljött közénk, azután a nagypéntek, amikor meghalt minden emberért, majd a húsvét, amikor feltámadt és a mennybemenetel, amikor felment az Atyához, és ott ül az Ő jobbján. Ott ül a dicsőségben, a tanítványai pedig itt lenn készültek arra, hogy megtegyék mindazt, amit Jézus akart velük és általuk.

Csak hogy Szentlélek nélkül a tanítványok tanácstalanok, kiszolgáltatottak és vigasztaló nélküliek voltak.

Jézus megígérte nekik, hogy elküldi maga helyett a Vigasztalót, aki megtanítja őket mindarra, amit tudniuk kell, aki elvezeti őket minden igazságra, és ad nekik megújult értelmet, és vezetést, hogy tudjanak engedelmeskedni.

Minden úgy történt, ahogyan azt Jézus megmondta.

A Szentlélek egységet teremt. Egységbe kerülünk Istennel. Kezdjük látni az életünket úgy, ahogyan Isten mondja. Kezdjük látni bűnös voltunkat. A Szentlélek átformálja gondolatainkat, szívünket, lelkünket. Szükségünk van arra, hogy Isten Szentlelke bennünk lakva adjon világosságot, hogy meggyőzzön minket a bűn, az igazság és az ítélet tekintetében, hogy meggyőzzön minket a bűneik felől.

Meggyőzzön minket, hogy mi az igazság, hogy Jézus az igazság, és ha Őt nem fogadjuk el, akkor elkárhozunk. Meggyőzzön minket, ha nem hiszünk benne, akkor az ítélet vár mindenkire.

De egységre juthatunk minden hívővel is abban, hogy hallhatunk az elutasított és megfeszített Jézus Krisztusról, aki a Messiás, a Megváltó, a Szabadító, az Üdvözítő. Mindezeket hallva megfogalmazódhat bennünk, hogy kicsoda Jézus, mit tettünk mi Vele, és mit tett Ő értünk.

Egységben lehetünk abban is, hogy mindannyian szív szerint készek és hajlandóak vagyunk arra, hogy ezen túl Őt kövessük, és csak Neki éljünk. Oda szánjuk az egész életünket.

Ahol a Szentlélek jelen van, mindez lehetséges.

Hol van jelen a Szentlélek?

Ahol nem „nagy hátborzongató élményekre várnak és vadásznak”, hanem ahol alázattal, szelídséggel, türelemmel, egymást elviselve-elszenvedve, egységben-közösségben élnek a keresztyének a családban, a gyülekezetben, az egyházban, a társadalomban.

A Szentlélek egysége nem „bűnszövetkezet”, hanem a szeretet egysége, az Úr Jézus Krisztus akarátának keresése, követése.

Mi lett azokkal, akiket a Lélek szava megérintett, akik bólintottak a hívó szóra? Miről lehet felismerni, hogy

a lelkük felébredt, hogy szívük nyitva van? Nem választja el őket semmi, az se, hogy szükségben élnek, az se, hogy többjük van, sőt, ami azelőtt elválasztotta őket, éppen abban rejlik a lehetőség, ez kötheti össze őket, mert lelkük Krisztusban egy.

Pünkösd éppen olyan ünnepnap, mint karácsony, nagypéntek, húsvét vagy épp a mennybemenetel ünnepe. Ahogyan nincsen új karácsony, nincsen új nagypéntek, meg nincs új húsvét sem, és nincs új mennybemenetel sem, ugyanúgy nincs új pünkösd sem, noha ezt sokfajta közösség hirdeti. A pünkösd egyszeri volt. Isten ott töltötte ki a Szentlelkét. Azóta pedig, aki befogadja Őt, abba Isten beköltözik, lakozást vesz az Ő Szentlelke által.

Pünkösd ma is időszerű.

Pünkösd ugyanolyan fontos ünnep, mint a karácsony, a nagypén-

tek, a húsvét vagy a mennybemenetel.

Egység van az ünnepek között is. Isten kibocsátotta az Ő Szentlelkét, hogy a mi szívünkben ne üresség legyen, hanem az Isten öröme, a bűneink bocsánata fölött való öröm, és az Ő békessége és szentsége.

Aki Jézus Krisztussal jár, aki befogadja Őt, azt Isten Szentlelke újjászüli. Az egységre jut Istennel, a testvéreivel, a gyülekezet tagjaival. Az kezd jól látni az élet egyéb kérdéseiben is. Isten Szentlelke vezetheti őt. Mert ez az ígéret mindenkié. Ha valaki Jézus Krisztushoz megy, azt Jézus semmiképpen nem küldi el magától.

Adja Isten, hogy így legyen a mi életünkben is! Ámen.

Komádi Róbert
beosztott lelkész

463. dicséret

**Isten élő Lelke, jöjj, áldva szállj le rám,
Égi lángod járja át szívem és a szám!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke, jöjj, áldva szállj le rám!**

**Isten élő Lelke, jöjj, légy vezérem itt,
Ó, segíts, hogy hagyjam el bűnök útjait!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke, jöjj, légy vezérem itt!**

**Isten élő Lelke, jöjj, hadd lehessek szent,
S Jézusommal légyek egy már e földön lent!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke, jöjj, hadd lehessek szent!**

**Isten élő Lelke, jöjj, győzedelmet adj,
S majd a végső harcon át mennybe fölragadj!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke, jöjj, győzedelmet adj!**

A Kecskeméti Református Egyházközség Levéltára

**„Csak törpe nép felejteth ős nagyságot,
Csak elfajult kor hős elődöket;
A lelkes eljár ősei sírlakához,
S gyűjt régi fénynél új szövétneket.”**

A Kecskeméti Református Egyházközség Levéltára évszázadokon át a könyvtár részeként működött. Az őrzött anyag természetesen folyamatosan nőtt és napjainkban is nő. A könyvtár részeként területbővítésre nem volt lehetőség. Ezt látva, az Egyházközség Vezetősége 2010-ben komoly áldozat árán modern, nagy területű raktárhelyiséget és kutatótermet alakíttatott ki az Ókollégium 2. emeletén. Gyűjteményünk az egyházközség múltjára, közelmúltjára és jelenére vonatkozó anyagokat őrzi. Sajnos, a II. világháború alatt sok dokumentum elkallódott, melyek pótolhatatlan veszteséget jelentenek.

Milyen kincseink is vannak?

Anyakönyveinket 1712-től vezették. Bennük a kecskeméti reformátusok keresztelési, házassági és temetési adatai válnak az érdeklődők számára elérhetővé.

Protokollumaink 1748-1826 közöttiek.

Consistoriumi jegyzőkönyveink hiányosak, de 1788-tól 1839-ig megismerhetők.

1682-től követhető az egyházközség gazdasági élete.

Közigazgatási irataink legrégebbike 1564-ből való.

A presbiteri jegyzőkönyvek 1808-tól az egyházközségben történt eseményekről tudósítanak.

Őrzünk hagyatékokat, kötésleveleket, végrendeleteket, építési dokumentumokat.

A volt egyesületeink iratait is gondozzuk.

Emellett gyűjteményünk részét képezi iskoláink iratanyaga is. A főtanoda, a gimnázium, a leánygimnázium, a leányliceum, a tanítónőképző, a teológia és a jogakadémia, sőt a Bodor Zsuzsanna Leányotthon történetét is kutathatják az érdeklődők.

Nálunk találhatóak a Bács-Kiskun-sági Református Egyházmegye egyházközségeinek dokumentumai, valamint a Ráday Levéltárból lekerült Délpesti Református Egyházmegye anyaga is.

Konventi, egyházkerületi, zsinati jegyzőkönyveket, iskolai évkönyveket, iskolai anyakönyveket, érettségi jegyzőkönyveket és 1945 előtti tankönyveket is őrünk.

Kutatóink leggyakrabban családfakutatással foglalkoznak, bár az idősebb korosztályt a sok lépcső megmászása elrémíti a gyakori bejárástól. Többen

érdeklődnek temetőnk múltja, illetve a temetőben nyugvó halottak iránt is.

Belföldi- és külföldi egyetemek doktoranduszai is felkeresik levéltárunkat.

Ők a következő témákkal foglalkoztak:

*Lelkészek és a gyülekezet viszonya a XVIII. századi Kecskeméten

*Zsidók és keresztyének közötti társadalmi egyenlőtlenség

*Magyarország társadalmi mobilitásának történeti vizsgálata 1850-1950 között

*A kecskeméti reformátusság története az újkorban (XVI. –XVIII. század)

Ebben az évben segítséget nyújtottunk:

- a Debreceni Egyetem 100 éves évfordulójára készülő kötet megírásához

- a Budapest Kertvárosi Helytörténeti Gyűjtemény anyagának bővítéséhez

- a Történettudományi Intézetnek

Természetesen minden segítséget megadunk a könyvtárosainknak a kiállítások megrendezéséhez, s mindazoknak, akik személyesen, telefonon vagy e-mailben kérnek segítséget.

Nagy szeretettel hívunk és várunk minden érdeklődőt Levéltárunkba!

Nyitvatartási időnk:

Kedd 8-12 óráig

Szerda 8-12 óráig

Csütörtök 8-12 óráig

A kutatáshoz kérjük, szíveskedjenek előzetesen bejelentkezni telefonon a 76/500-380/157 melléken, vagy a ref.leveltar@krek.hu e-mail címen.

Levéltárosok

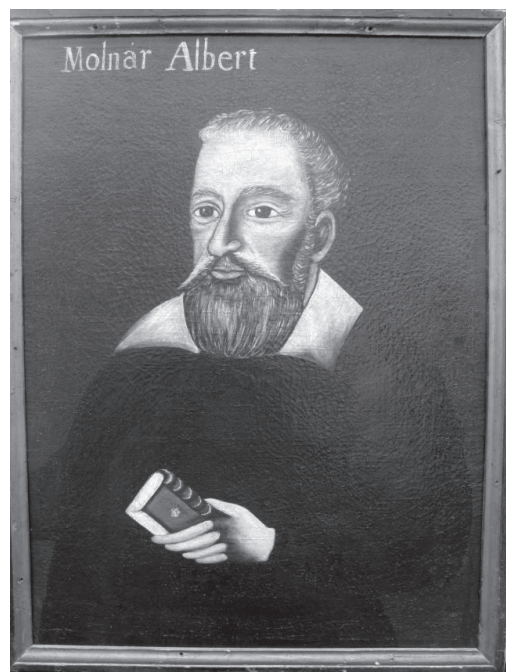

Szenczi Molnár Albert arcképe

Ösmeretlen magyar mester, 17. század első harmada
Olaj, vászon, m: 68 x 52 cm
Kecskeméti Református Egyházközség

Mellkép, keskeny aranyozott keretben. Az alak szembenéz, feje és teste kissé balra fordul. Szétálló, pödrött ősz bajuszt és szakállt viselt. Öltözete fekete ujjas, nagy, kihajló fehér inggal-lérral. Bal kezében könyvet tart a melle előtt. Az ábrázolt idős, 50-es éveiben jár. A képen fent, balra festett felirat: „MOLNÁR ALBERT”.

A képet a kecskeméti parókia padlásán találták meg 1967-ben, ekkorra datálható az első szakvélemény is (1161/1967): „XVII. századi magyar

festő, valószínűleg korábbi metszet-ábrázolás alapján, sürgős konzerválásra szorul, jelentős történeti értékű!” 1974-ben restaurálták az Magyar Nemzeti Galériában. Mind a szakvélemény kérdésében, mind a restaurálásban jelentős szerepe volt Kovács Sándor Iván irodalomtörténésznek, olyannyira, hogy az irattár tanúsága szerint neki küldték meg a szakvéleményt.

Kevés magyar reformátorról maradt ránk képi ábrázolás. Ezért is olyan fontos ez az olajkép. Nem kevésbé jelentős, mint az egyébként nem túl gazdag magyar barokk táblakép festészet egy darabja.

Szenczi Molnár Albertről (1574-1634) három korabeli arcmás ismeretes. Ebből kettő metszet, a harmadik pedig a kecskeméti olajkép. A két metszetes ábrázolás Szenczi Molnár egy-egy munkájához készült, elő- illetve címlapként. Az első arcmás 1604-ből származik és szótára első kiadásához metszették. Alkotója Ulrich Henrich (megh. 1621) rézmetsző. A legtöbb ismert szótárban azonban nem található meg a metszet, csak egy zürichi szótár-példány ismeretes, melyben szerepel az arckép.

A második arcképet Szenczi Molnár 1624-ben Hanauban kiadott *Institúció-fordításának* rézmetszetű címlapján találjuk. E címlap bonyolult képi világa (széles és keskeny út, Religio és Fides allegorikus ábrázolása) külön kutatások tárgya. Tárgyunkhoz

a metszet két arcképe tartozik: az alsó sávban látható ugyanis a szerző, Calvin és a fordító, Szenczi Molnár arcképe.

Molnár arcképe háttérben egy szokatlan, tragikus jelenet látható Szenczi életéből: a tudós, református humanistát megkínózzák Tilly gróf zsoldosai Heidelberg 1622-es ostromakor. Ekkor már éppen az *Institúció* fordításán dolgozott, és a munka kézírata valamint könyvei csak csodával határos módon menekültek meg. A metszet személyes vonatkozásai hitelesítik az ábrázolást. Kétségtelenül szokatlan és a fordító öntudatos személyére utaló megoldás a Calvin – Szenczi közös portré.

Azonban nem feledhető: a hazai reformátusság vezetői (Bethlen és I. Rákóczi György ösztönzi a fordításra Molnár Albertet) ezt a munkát szánták Pázmány Kalauzára méltó válaszként.

A metszet készítőjét a mai szakirodalom frankfurti illetőségű rézmetszőnek véli.

Ez az 1624-es metszet szolgált a kecskeméti olajkép alapjául. Festésmódja alapján a 17. század elején készült. Kecskeméten ugyan sem az új, sem a régi könyvjegyzékek nem tartalmazzák a Szenczi-féle *Institúció*-fordítást, de nem kizárható annak valahai megléte. A közeli Nagykőrös könyvtárának példányából pedig épp a címlap hiányzik. A pesti Ráday Gyűjteményben őrzött példányt Szenczi Molnár Albert dedikálta 1624. november 2-án, Sárospatakon, Rákóczi Györgynek.

Nem tudjuk tehát, melyik *Institúció*-példány volt a festő forrása, lehet, hogy e feltételezett háromból valamelyik. A megrendelő személye valószínűsíthetően az egyházközség vezetése volt.

dr. Fogarasi Zsuzsa

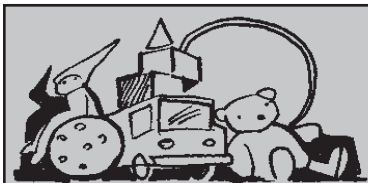
Felhívás

Énekkarunk kárpátaljai látogatásra készül június 7-től 10-ig Tivadarfalvi testvérgyülekezetünkhöz. Korlátozott számban még maradt hely, így aki szeretne csatlakozni az úthoz, kérjük, hogy részvételi szándékát jelezze a Lelkeszi Hivatalban. Az utazás, szállás és ellátás költsége: 14.000,- Ft.

Köszönjük

a Testvérek támogatását az elmúlt évben, és szeretettel kérjük, hogy lehetőségeik szerint a 2012-es esztendőben is segítsék egyházközségünket és intézményeinket adományaikkal és az SZJA 2x1%-val! (A Kecskeméti Református Kollégiumi Alapítvány adószáma: 18348464-1-03. Rendelkező nyilatkozatnál a befizetett adó egy százalékánál a Református Egyház adószáma: 0066.)

Baba-Mama kör a gyülekezetben

Mikor bekövetkezik a várva várt esemény, s megérkezik a családba az első kisgyermek, sok változást hoz magával mindkét fél számára. Az édesanya mindennapjait pedig általában teljesen megváltoztatja. Az addigi munkás hétköznapiakat, lőtást-futást, társasági életet felváltja egy visszavonultabb, csendesebb, mondhatni monoton időszak, amit ki-ki, vérmérséklete szerint, könnyen vagy nehezebben visel.

Még azok számára is, akik minden kezdeti nehézséggel együtt a legnagyobb boldogságban élnek mindennapjaikat a „béke szigetén” cse-csemőjükkel és férjükkel, egy idő után fontos, sőt szükséges, hogy meg tudják osztani örömeiket, nehézségeiket hozzájuk hasonló anyukákkal, vagy akár náluk tapasztaltabbakkal. Hát még azoknak, akik több gyermekkel vannak otthon huzamosabb ideje! Számukra nem kérdés, hogy a „felnőtt programok”, a kikapcsolódás, a tapasztalatcsere úgy kell, mint egy falat kenyér.

Nem csoda, hogy világszerte népszerűek a baba-mama klubok! Azok számára pedig, akik Krisztus követőivé lettek, az is fontos, hogy világnézetüknek megfelelő lelkületben tudjanak töltekezni, útmutatást találni. Erre nyújt lehetőséget gyülekezetünkben immár több, mint 10 éve a baba-mama kör. Míg az anyukák közösen beszélgetnek, alkotnak, imádkoznak, addig a kicsikre és picikre a „gyülekezet Nagymamája” vigyáz. Ezúton is köszönjük közöttünk végzett szolgálatukat!

Ez a közösség, melynek jelenlegi „gazdaasszonya” Molnárné Csitári Krisztina, igen dinamikus, rugalmas és szeretetteljes. Bár a dolog természetéből adódóan az anyukák és babáik évről-évre „jönnek-mennek”, a csoport mit sem veszít befogadó és tápláló erejéből. Szeretnénk valamit megmutatni, átadni különböző alkalmaink lelkületéből, tartalmából, ezért egy-egy anyuka vállalta, hogy pár sorban megfogalmazza gondolatait, érzéseit a programokkal kapcsolatban.

Minden hónap első szerdáján bibliatanulmányozást tartunk Szabó Zsuzsa lelkipásztor vezetésével.

„Ennek a körnek az egyik különlegessége az, hogy mi mind, akik özszejevünk, felekezettől függetlenül, egy zsinórmérték szerint éljük az életünket. Több-kevesebb sikerrel igazítjuk emberi kapcsolatainkat, mindennapjainkat és gyermeknevelésünket ehhez a mértékhez, ami nem más, mint az Isten Igéje. A bibliatanulmányozás során lehetőségünk nyílik saját gyermekeinkkel, férjünkkel, családjainkkal kapcsolatos sikereinket és kudarcainkat egy magasabb összefüggésben látni, azok megoldásához erőt meríteni, és az ebből jövő tudást, vagy tapasztalatot a hétköznapi életünkben kamatoztatni.” (Kerekesné Jelényi Olga)

Nemrégiben vette kezdetét a receptbörze, melyre minden hónap második szerdáján szeretnénk sort keríteni.

„Az életünkben, s időbeosztásunkban jelentős helyet foglal el a sütés-főzés. A cenzúra általában szigorú, hiszen nem könnyű a gyerekek aznapi

ízlését eltalálni, és megesik, hogy férjünkönél is a „finom, DE édesanyám másképpen csinálja” szintet sikerül elérni. Ám a mamakör más! Mindenki azt a receptjét hozhatja, amit csak végigmondani is sikerélmény, hiszen az is az volt, amikor a család, vagy a vendégsereg jóízűen ette. Az első ilyen börczén nekem úgy tűnt, hogy egészen felvillanyozódott a társaság, kinyílt a receptek feneketlen zsákja. Közös mű is készült: „Babi intelligens süti”. Mindenki egy-egy műveletet végzett el a munkafolyamatból, és bár az eredmény igazán finom lett, a dolog jó ízét számomra mégis inkább az adta, hogy kicsit kiábrázolva láttam magunkon a 395. dicséret szavait: „egy közös test tagjai”. (Kutiné Filep Katalin)

Bevett szokás, hogy egy-egy gyermekneveléssel, párkapcsolattal vagy önismerettel foglalkozó, keresztyén szerző tollából származó könyvet dolgozunk fel közösen. Erre általában az adott hónap harmadik szerdája ad lehetőséget.

„Fontosnak tartom, hogy bővítsük ismereteinket, s nagyobb rálátást nyerjünk arra, amit nap mint nap tesszünk, megélünk. Velem már előfordult, hogy egy könyvből elhangzó mondat,

vagy egy másik anyuka tapasztalata segített abban, hogy könnyebben, okosabban kezeljek egy számomra nehéz helyzetet. Ha ott és akkor nem is találunk választ vagy megoldást minden kérdésünkre, problémánkra, tudunk imádkozni egymásért, s rendre tapasztaljuk, hogy Isten meghallgat bennünket.” (Adamekné Németh Zsófia)

A hónap negyedik szerdáján kéz műves foglalkozást tartunk.

„Nagyszerű érzés saját kezűleg fabrikálni a karácsonyi angyalt, vagy éppen a húsvéti nyuszt. Igen élvezetes mulatság mind a mamáknak, mind a gyerkőcöknek. Az is fontos számomra, hogy ezek az alkalmak is közös igeolvasással és imádsággal zárulnak. Csak ajánlani tudom.” (Bozsik Petra)

Időnként egy-egy filmet is meg szoktunk nézni közösen. Legutóbb „Találkozás” című keresztyén filmet láttuk.

„A közös filmnézés számomra mindig nagy élmény. Hát még, ha olyan remek filmről van szó, mint a Találkozás! Az ötletes alapszituáció - miszerint öt úton lévő ember betér egy bisztróba, ahol Jézus a pincér - végig finom humort biztosít, de ugyanakkor drámai helyzetekben is bővelkedik. Megható

láttni, ahogy a Jézussal való beszélgetés során átadják Neki az életüket és megrázó, amikor nem. Sok ige hangzik el és mindig pontosan, dramaturgiailag is megalapozottan. Szeretnénk több ilyen filmet megtekinteni!” (Fülöpné Papp Eszter/

Állandó programjaink ismertetése és a baba-mama kör májusi naptára megtalálhatóak a gyülekezet honlapján! www.krek.hu

Széchenyi városi bibliaórák

**„Mezítelen voltam és felruháztatok,”
Máté 25.36**

Nemrég egy „csatolmány” érkezett az e-mail címemre, ami nagyon megindító volt. Megtudtam: Olyan rosszul áll az egészségügy szénája, hogy a kecskeméti kórház újszülött osztályán nincs elég babaruha a koraszülöttek és újszülöttek számára.

Négy unoka boldog nagyija vagyok, így hát el sem tudom képzelni, hogy ne legyen kéznél váltásnyi tiszta ruha.

A legközelebbi bibliaóra alkalmával szót kértem, és elmondtam hittestvéreimnek, hogy mennyire szíven ütött a csecsemős-nővérek felhívása, amely az interneten kering. Minden asszonytestvérem hevesen bólogatott, amikor arra kértem őket: nézzenek körül a házuk táján, akad-e kinőtt, de jó állapotban lévő body, ingecske, rugdalózó, sapkácska.

Egy hét alatt, aki tudott, megmozdult az említett üggyel kapcsolatban. Volt, aki saját unokái félretett holmiját hozta el, más a turkálóban nézett körül, olyan is akadt, aki meg sem állt a bababoltig és csodálatos, vadonatúj kék- és rózsaszínű ruhácskákat, sapkácskákat vett a cseppségeknél. Szomszédasszonyom pedig előkapta a horgolótűjét és három sapkát horgolt a rászorulóknak. Nagyon örültem, hogy az anyai szívek felmelegedtek a 2-3 kg-os kisbabák ügyében, a Szentlélek indítására.

Szépen becsomagoltam a ruhácskákat és átadtam az újszülött osztály főnővérének, aki meghatódva mondta:

„Nem is tudom, hogyan köszönjük meg.”

„Nem várunk köszönetet, örülünk, hogy segíthettünk.”- válaszoltam.
„Ez a doboz a Széchenyi Városi Gyülekezet adománya.”

„Bizony, mondom néktek, amikor megtettétek ezeket akár csak egygyel is a legkisebb atyámfiai közül, velem tettétek meg.”

Máté 25,40.

Soósne Tóth Ilona
A Széchenyi Városi
Gyülekezet tagja

Ajándékok Krisztustól

Számolgom, de több a homokszemeknél

Zsolt 139,18

*Irgalommal, bűnösen elfogad.
Szeret, hogy szeress – így leszel szabad.
Változó ó embereddel ismer.
Felvértez élő, megtartó hittel.*

*Kiteljesít, gerjeszti reményed.
Új hidakat épít, ha felégtek.
Gazdagon vet, tékozló, pazarló.
Drága szándék, erő, gyógyító szó.*

*Fájó kitárulkozásban követ,
magához ölel, taszítás helyett.
Üres szívünk kiáltó szüksége.
Hűsítő kútforrás békessége.*

*Önzetlen munkálkodó érték,
felülírhatatlan zsinórmérték.
Alkotó tudat, egy atmoszféra,
feltétlen bizalmas ajándéka.*

*Hiányod kitölti, ha Őt vágyod,
benne szólhatod az igazságot.
Üdvözítő kegyelmét megkapod,
érted vállalt keresztáldozatot.*

Kecskemét, 2010. szeptember 8.
Nagyné Vincze Margit

Sportos Bibliai kvízzjáték az Olimpia jegyében

„Boldog, aki olvassa.” Jel 1,3

Olvadni jó és játszani is jó. Ezért állították össze és viszik évről évre a Csillagpontra, a Szélrózsára és számos ifjúsági találkozóra a Magyar Bibliatársulat alapítvány szorgalmas munkatársai a Bibliai kvízeket. Az itt található „sportos” kvízzjáték is a MBT kérdéssorából került a Szőlőskertbe, hogy kicsik és nagyok, családok összedugják buksijukat a szünetben, vagy bibliaórák csoporttársai összefogjanak egymást segítve a megoldásokban.

Az olimpiai láng már fellobbant! Gyere, „sportoljunk” egyet így is!

- Hogyan hangzottak N. J. szövetségi kapitány utolsó szavai, melyekkel kiküldte játékosait a „VB-re”?
 - ☐ „En veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Mt 28,20)
 - ☐ „Menjete el, mutassátok meg magatokat a papoknak.” (Lk 17,14)
 - ☐ „Nekem férfiak kellene. Inkább kevésoroszlán, mintsoknyúl.” (EgCs 4,4)
- Mi volt a csapatkapitány neve, és hogyan választotta ki őt N. J. a tizenkettő közül?
 - ☐ „Ne mondd, hogy fiatal vagy, hanem menj, ahova csak küldelek... Mit látsz, Jeremiás?” (Jer 1,6kk)
 - ☐ „Ezt a parancsolatot kötöm a lelkedre, fiam, Timóteus, hogy... harcold meg a nemes harcot.” (1Tim 1,18)
 - ☐ „Te Péter vagy, és énezenaköszik-lán építem fel egyházamat...” (Mt 16,18)
- Hol nem járt hároméves turnéja során a 12 fős nemzeti válogatott, a szövetségi kapitány életében?
 - ☐ Gadara
 - ☐ Róma
 - ☐ Cézarea-Filippi
- Ki volt az, akit a végső ütközet előtt a kapitány elküldött a keretből, és mit mondott neki akkor?
 - ☐ Bartimeus / „Menj el, a hited megtartott téged.” (Mk 10,52)
 - ☐ Péter / „Bizony, bizony mondom néked, mielőtt a kakas megszólal, háromszor tagadsz meg engem.” (Jn 13,38)
 - ☐ Júdás / „Amit tenni szándékozol, tedd meg hamar!” (Jn 13,27).
- Hogy hívták azt a játékost, akit utólag, sorsolással hívtak meg a válogatott keretbe?
 - ☐ Márk (ApCsel 12,12)
 - ☐ Mátyás (ApCsel 1,26)
 - ☐ István (ApCsel 6,5)
- Mi volt N. J. szövetségi kapitány határozott véleménye az utánpótlás-nevelés kérdésében?
 - ☐ „Engedjétek, és ne akadályozzátok, hogy hozzám jöjjenek a kisgyermek, mert ilyeneké a mennyek országa.” (Mt 19,14)
 - ☐ „Mert az igazi gyerekek nem felejtik el az álmaikat még felnőttkorukban sem.” (EmAl 4)
 - ☐ „Bizony, az Úr ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.” (Zsolt 127,3)
- Mit válaszolt N. J. a kritikusoknak, amikor azok bírálták az edzés-

módszerét?

- ☐ „Vajon bőjtölhet-e a násznép, amíg velük van a vőlegény?” (Mk 2,19)
- ☐ „Ti kemény nyakú, körülmetéletlen szívű és fülű emberek, mindig ellene szegültök a Szentléleknek, atyáitokhoz hasonlóan ti is.” (ApCsel 7,51)
- ☐ „Miért kísértitek azzal az Istent, hogy olyan igát tegyetek a tanítványok nyakába, amelyet sem atyáink, sem mi nem tudunk elhordozni?” (ApCsel 15,10)

9. Az alábbi neves személyek közül ki nem tartozott az eredeti, 12 fős válogatottba?

- ☐ Kéfás, aki Simon (Gal 2,11)
- ☐ Paulus, aki Saul (ApCsel 13,9)
- ☐ Taddeus, aki Júdás (Mk 3,18)

10. Milyen ókori olimpiai számokban szerepelt Pál apostol „lélek szerint”?

- ☐ Snowboard, skeleton
- ☐ Diszkoszvetés, birkózás
- ☐ Futás, ökölvívás (1Kor 9,25)

11. Hogyan hangzott Pál legfőbb taktikai tanácsa tanítványai felé?

- ☐ „Ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé...” (Fil 3,14)
- ☐ „Akinék mind a két válla érinti a földet, az le van győzve, és többé nem birkózhatik.” (PuFi 7)
- ☐ „Aki fél és retteg, az térjen vissza, távozzék...” (Józs 7,13)

12. Miként vélekedett az apostol a fair play vagyis a sportszerűség lényegéről?

- ☐ „Szemet szemért, fogat fogért...” (2Móz 21,24)
- ☐ „Tehát jól fontold meg mindent, becsületed, lelkiismereted, emberséged, itt-ott kinyilvánított szavaid...” (5Pcs 2)
- ☐ „Ha pedig versenyez is vala-

ki, nem nyer koszorút, ha nem szabályszerűen versenyez.” (2Tim 2,5)

13. Már idősödő sportcsillagként hogyan buzdította küzdelemre egyik ifjú tanítványát?

- ☐ „Bizony, testvérem, bárcsakhasznodat vehetném az Úrban!” (Filem 20)
- ☐ „Harcold meg a hit nemes harcát, ragadd meg az örök életet...” (1Tim 6,12)
- ☐ „Te kövess engem!” (Jn 21,22)

14. S miként összegezte más alkalommal a saját pályafutását?

- ☐ „Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam.” (2Tim 4,7)
- ☐ „Nagyon buzgólkodtam az Úrért... Egyedül én maradtam meg, de az én életemet is el akarják venni.” (1Kir 19,14)
- ☐ „Gondolj Teremtődre ifjúságod idején, míg el nem jönnek a rossz napok...” (Préd 12,1)

15. Ki volt, és hogyan bátorította a fiatalokat ellenfeleikkel szemben az egykori „aranycsapat” („a tizenkettő”) utolsó élő tagja?

- ☐ Jakab / „Engedelmeskedjete az Istennek, de álljatok ellen az ördögnek, és elfut tőletek.” (Jak 4,7)
- ☐ Péter / „Legyetek józanok, vigyázzatok...” (1Pt 5,8)
- ☐ János / „Ti Istentől valókatok, gyermekeim, és legyőztétek őket, mert nagyobb az, aki bennetek van, mint az, aki a világban van.” (1Ján 4,4)

Kérdéseiddel fordulhatsz szüleidhez, keresztszüleidhez, vagy keresd fel hitoktatódat, lelkipásztorodat!

A helyes válaszokat június 12-től megtalálod a www.krek.hu oldalon.

a szerkesztő

Az életöröm és Isten, no meg az ifjúság

„Örvendezz, ifjú, míg fiatal vagy, légy jókedvű ifjúságod idején, és élj szíved vágya szerint, ahogy jómindezekért Isten megítél téged!”
Préd. 11,9.

A Prédikátor könyvében az tetszik, hogy az egészséges életöröm csak úgy árad belőle!

Persze, vannak elég rázós mondatai is, de alapvetően egy üzenete van: szeresd az Istent és szeresd az életet! Így, együtt.

A fent idézett versből is ez sugárzik, kifejezetten az ifjakra vonatkoztatva: élj jókedvűen, örömmel, de ebből a vidámságból és örömből ne hagyd ki Istent!

Az Ige nem arról az Istenről beszél, aki azt lesi, hol kaphat rajta valami bűnön, mint valami Z kategóriás film tehetségtelen magánnyomozója, hanem arról az Istenről szól, aki ott akar lenni ifjú éveidben is.

Megítél, igen: elmondja, hol a jó és hol a rossz. Ám nem ítél el – lehet vele tiszta lappal kezdeni.

**Amit akar:
engedd be Őt az ifjúságod éveibe!**

Ebben a beengedésben nem igazán tud neked senki sem segíteni, mert ez a te döntésed egyes egyedül.

Ám ha már döntöttél, és el szeretnél mélyülni az Istennel való

kapcsolatban egy közösséghez tartozva, vagy úgy érzed: egy Isten akaratát kereső közösség segíthet neked az Úr melletti elköteleződésben, akkor szeretettel és örömmel hirdetem, hogy erre van lehetőség a református gyülekezetben! Hiszen vannak ifjúsági óráink már most is, s lehetőség van újabb csoportok alakítására. Olyan csoportok ezek, amelyekben az Isten akaratának keresése mellett ott van az életöröm is. Kirándulások, táborok, vetélkedők, sportdelutánok, ifjúsági istentiszteletek tarkítják a heti bibliaórák menetét, de a további lehetőségeknek is csak kreativitásunk szab határt.

Ha szeretnél ilyen közösségbe járni, kérlek keress meg a 0630/8470769-es számon vagy e-mailben a shuto82@gmail.com címen, esetleg facebook-on (Adamek Norbert néven vagyok fenn, mily meglepő), vagy személyesen!

Ha bátortalan vagy egyedül, gyertek a barátaiddal!

Bárhogy legyen is: az Urat ne hagyd ki az ifjúságodból!

Adamek Norbert
Ifjúsági lelkipásztor

Cserkész nap mint nap

Az országos cserkésznap idén május 28-ára esett. Iskolánk cserkészcsapata, a **121. Dr. Vetéssy Géza cserkészcsapat** vállalta magára a feladatot, hogy a környékbeli cserkészeket összehívva együtt töltsük el tartalmasan ezt a hétvégét, felelevenítve a régi barátságokat és új ismeretségeket is kötve.

Több, mint 100 cserkész jött el meghívásunkra Vezsenyből, Kecskemétről, Kiskunfélegyházáról, de még Pomázról is.

A délelőttöt egy kosárlabda bajnoksággal indítottuk, 6 csapat mérkőzött meg egymással a két kupáért. Közben – akik épp nem kosaraztak – érdekes előadásokat hallgathattunk internetes adatvédelemről és a Facebook biztonságáról, vagy megnézhatték az iskolánkban állomásozó vándorkiállítást. Kora délután a lányok gigászi adag paprikás krumplival vártak minket.

Ebéd utáni pihenőként 65 éves emlékeket hallgattunk meg, ugyanis csapatunk öregcserkésze, Dr. Horváth György tartott egy beszámolót az 1947-es franciaországi cserkész világtalálkozóról.

A nap fénypontja, a fergeteges vásár délután kezdődött. Jóslás, célbalövés, kvíz, vetélkedő, kézművesség, képeslapküldés, és még sorolhatnám a rengeteg standot, amit a fiatalok szerveztek, hogy megtöltsék étellel a gimnázium dísztermét.

Teaházban pihentük ki a nap fáradalmait, ahol a finom teákon és kakaókon kívül szendvicsek (és persze sok-sok paprikás krumpli) várt minket. Lehetett társasjátékozni, asztalt firkálni, de akár filmet nézni is.

A felnőtteket Szabados László tanár úr invitálta egy tudományos borkóstolóra. Hajnalban gyorsan összehagoltunk, majd a tantermekben álomra hajtottuk fejünket.

Vasárnap reggel egy ökumenikus istentisztelettel zártuk a programot.

A fényképek megtekinthetők honlapunk galériájában:
<http://vetessy.hu/galeria/>

Jó munkát!

Kutasi Bence

ÁLTALÁNOS ISKOLA

Húsvétváró délután

„Azonképpen ti is örüljétek, és örüljétek együtt velem.”

(Fil.2,18)

Az iskola csendjét gyermek-kacaj és izgalommal teli beszélgetés törte meg 2012. április 4-én a Húsvétváró délutánon. A folyosókon és az udvaron osztályok vonultak feszült izgalommal egy-egy kijelölt célállomás felé. A menetlevelet - mint egy komoly megbízatás titkos küldeményét - büszkén hordozta a legelől lépkedő kisgyermek. A játék varázslatos világába léphettek be a diákok ezen a délutánon.

Felfedezhették, hogy a játékban milyen mások a felnőttek is. A tanár nénik észrevétlenül játszótársakká váltak, néhány terem kézműves kuckóvá alakult, ahol csipesznyuszt, fonott kosarat, tojástartót varázsoltunk közösen. Az udvaron ügyességi játékok forgatagába kalauzolták el kollégáink a bátor osztályokat.

Milyen jó volt együtt megélni az öröm hangjait! Valami fontosat mi, felnőtt játszótársak is megtanultunk ezen a napon: a közös játék erejét, a társamnak szerzett öröm gazdagságát, a szabadon eltöltött, örömmel szentelt idő fontosságát.

Milyen jó volt új arcokkal találkozni, új helyzetekben kipróbálni magunkat. Hosszan sorolhatnám még a délután kincseit, melyet

Játékkorszámban megtapasztaltunk.

A nap végén a kicsiny markokban az elkészített kincsek lapultak. A menetlevelet hordozó kisgyermek arcán megelégedett mosoly ült, igen, teljesítettük a ránk bízottakat. Eszembe jutott a jól ismert mondat „akkor a legkomolyabbak, mikor játszanak”.

Vidámságunk tetőfokára hágott, mikor beléphettünk a századfordulós csokoládéüzletbe, ahol egy igazi mesevilágban érezhettük magunkat. Karam Ella és társa: özv. Praliné szül. Bonbo Netti, Tibi és Panka mesterei játékaival megelevenedett előttünk egy dobozokból álló királyi udvar, kibontakozott egy izgalmas mesejáték Skatulyácska királykisasszonyról.

A Ciróka Bábszínház társulatának mesejátéka koronázta meg napunkat.

Ferencziné Bodor Csilla

Iskolások Ausztriában éles bevetésen avagy: nyelvi tábor Obervellachban

„Hihetetlenül izgalmas, ugyanakkor kicsit nehéz, de csodálatos volt. Ilyen élményben még soha nem volt részem. Remélem, jövőre is megrendezésre kerül. (Keresztesi Sándor 5/b, németes)”

„Jó volt, hogy olyanok kerültek egy szobába, akiket ismerek. Érdekelt a Porsche múzeum és a vár a sok kinczésszel. A bányában jó hideg volt, de a csúszda nagyon tetszett. Izgalmas volt a délelőtti városi feladatsor, jó volt, hogy szabadon jártam-keltem a városban. Szép volt a táj, és ízletes az étel. Az iskolában a versenyek is megmaradnak az emlékezetemben. (Gálik Máté 6/b, angolos)”

Mi is az idegen nyelv, miért tanuljuk?

Nyilván nem azért, hogy egy pusztán kódrendszer tudjunk összeállítani szavakból és szabályokból. Egy másik nép kincse, amit ők az édesanyjuktól tanultak, életük, kultúrájuk gazdagsága kötődik hozzá éppúgy, mint nekünk a mi kedves anyanyelvünkhöz.

Tehát ha egy idegen nyelvet elsajátítunk, akkor nem csupán kódfejtők leszünk, akik a szövegek pusztán jelentéséhez jutunk közelebb, hanem az emberekhez, az ő kincseikhez. Persze ehhez használni kell azt, amit tanulunk. A mi iskolánkban a gyerekeknek ilyen szempontból jó a helyzetük, hiszen angolból és németből is van nyelvi lektorunk, akiken keresztül ezt megtapasztalhatják. De ha már úgy gondolják, készen állnak arra, hogy kipróbálják máshol a nyelvtudásukat, akkor sem könnyű átlépni az iskola megszokott és biztonságos határát.

Mi most az általános iskola angolos és németes csapatával éles bevetésen voltunk Ausztriában, Obervellachban. Itt az idegen nyelv használata nem cél volt, hanem eszköz ahhoz, hogy a táborozók embereket szólítsanak meg, tudjanak tájékozódni egy kisvárosban. Kis különbségnek tűnik, de valójában hatalmas.

Személyes élmények szövik át így az ottani nyelvtanulást, amik bizony először bátortalansággal, néha szorón-

gással is járnak, de ezek kellenek ahhoz, hogy utána valóban értékelni tudják a sikereket, kipróbálják magukat, és lásák, igen, a gyakorlatban is működik, amit megtanultak.

Délelőtt az ot-tani iskolában nyelv-órákon vettek részt, ezután 3-4 fős csoportokban egy feladatlapalelindultak a városba. Meg kellett tudni, ki a városka kedvenc focistája, hol váltják legkedvezőbbben az eurót forintra, hogy hívják a polgármestert és mi a foglalkozása, miért zárt be a posta...

Délután pedig kirándultak. A bányamúzeumban csúsztak egy 80 méteres csúszdán lefelé, ugyanakkor hógolyóztak is 3600 méter magasságban.

Borzongtak a kínzóeszköz kiállításon, csodálták a Porsche magángyűjteményt és útközben belefeledkeztek a tájba.

Utolsó nap messziről figyeltem, milyen ügyesen és udvariasan lépnek oda egy-egy járókelőhöz, és készítenek vele interjút az aznap

esti kiértékelő versenyhez ugyanazok a gyerekek, akiket négy nappal azelőtt még igen bátorítani kellett.

Örömmel töltött el, hogy ennyire megállták helyüket a „bevetésen”.

Farkas Eleonóra

Barangolás a magyar történelem hősei és emlékei között

Dicső korszak lánglelkű alkotóinak nevezi Csorba László múzeumigazgató a magyar történelmi festészet jeles művelőit, akiknek legkiválóbb alkotásait mutatja be Hősök, királyok, szentek címmel a Nemzeti Galéria új alkotmányunkat köszöntő kiállítása.

Április 14-én, szombaton reggel indultunk útnak diákjainkkal, hogy mi is megcsodálhassuk a történelem-könyvekből is ismert műveket, ill. a közönségnek eddig ritkán bemutatott képeket. A gyerekek elképedve, hitetlenkedve álltak meg egy-egy hatalmas méretű Madarász Viktor vagy Székely Bertalan festmény előtt. Sokan először látták eredetiben a magyar történelem nagyszerű ábrázolásait. Munkácsy Mihály 15 méteres Honfoglalása előtt is hosszan időztünk.

A tárlat a képzőművészeti alkotások mellett az államisághoz kapcsolódó dokumentumokat és tárgyakat is bemutat. Megilletődve álltunk a Himnusz és a Szózat eredeti kézíratai és kottalapjai előtt. A többi tárlóban pedig láthattuk az István király törvényeit tartalmazó Admonti-kódexet, az 1848-as áprilisi törvények hatalmas pecsétkeivel szentesített példányát, és sok más érdekes történelmi dokumentumot.

Délután a Petőfi Irodalmi Múzeumba látogattunk el, ahol új Petőfi kiállítás nyílt *Ki vagyok én?* címmel. A gyerekek számára interaktív alkalmazásokkal színessé, élvezetessé tett tárlatot is nagy lelkesedéssel jártuk végig, pedig már alaposan elfáradtunk a nap végére.

Szeretnénk rendszeressé tenni tanulóink számára a színház- és múzeumlátogatásokat, hogy minél többen részesei lehessenek az ehhez hasonló nagy felfedezéseknek, nagyszerű élményeknek.

Dicséret illeti a kiránduláson részt vevő gyerekeket fegyelmezett-ségükért és lelkesedésükért, kitartó figyelmükért. Köszönöm kolléganőim, Félixné Oravecz Márta és Melicher Márta segítségét.

Gácsi Hedvig

XV. „Velünk az Isten” Országos Bibliaismereti Verseny

A versenyzők szabad idejükben ismerkedtek Kecskemét nevezetességeivel, és válogattak a Tavaszi Fesztivál programjaiból.

Hörcsök Imre igazgató úr a következő szavakkal köszöntötte a megjelenteket:

„Uram, Istenem!
Sok csodás tervet
vittél véghez értünk,
nincs hozzád fogható.
Szeretném hirdetni és elmondani,
de több annál, amit fel tudnék sorolni.”

/Zsolt 40,6/

Kedves Versenyző Diákok!
Tisztelt Hittanoktatók, Tanártársak!

15 évvel ezelőtt született meg a gondolat, hogy egy nagy seregszemlére hívjuk a magyarországi református általános iskolák diákjait. Akkor még csak az első hat évfolyamnak terveztük bibliaismereti versenyünket, az idő azonban megkívánta a 7. és 8. osztályok bevonását is. Mára már bebizonyosodott, hogy az általunk elindított formában és tartalommal fennmaradó megmérettetés mindvégig megőrizte egyediségét és színvonalát.

Mi, akik szervező iskolaként végigkísértük ezt a 15 évet, tanúi lehetünk egy lelkesen készülő tábor munkájának és évről-évre való fejlődésének.

Sokakban felvetődött már a kérdés, szabad-e, helyes-e verseny formájában próbára tenni a hitünkhöz kapcsolódó ismereteket?

Nos, a válasz egyértelmű.

A református iskolák diákjai tantárgyi keretben és formában sajátítják el, tanulják Isten igéjét. Így ez a tudásanyag szellemi és lelki módon is beépül a diákok személyiségébe. Ami pedig egészen a miénk szívünkben és lelkünkben, azt hittel hirdetjük, adjuk tovább, így építve egymást hit által is.

Ha az örömök sorára tekintünk, minden évben jó érzés látni a közel két napon át lelkesen jelenlévő diák és felnőtt vendégeket, a megélt élmények arcokra kivetülő boldogságát. Különösen is jó átélni házigazdaként a csapatok általi megajándékozottság érzését, és a

díjátadás ajándékozó szeretetével elbocsátani a vendégeket.

Hiszem, hogy az elmúlt 14 év és 14 verseny a sok élmény, a szép emlékek mellett a keresztyéni szeretetkapcsolat kialakításának, építésének és elmélyítésének igazi alkalmak voltak. Így készültünk a mostani, XV. versenyünkre is.

Kívánom, hogy Isten gazdag áldása legyen e két nap minden történésein, hogy gazdag tapasztalattal, örömmel és hálaadással lehessünk együtt a „Velünk az Isten” XV. Országos Bibliaismereti Versenyen.

*Hörcsök Imre
igazgató*

CSALÁDI ISTENTISZTELET

„Krisztus a mi bárányunk, aki megáldoztatott érettünk.”

A 2 c. osztály életében emlékeztetés vasárnap volt a 2012. április 15-i családi istentisztelet. Életünkben először nem a padokból figyeltük az eseményeket, hanem az úrasztalánál, ünnepi öltözetben, örvendező lélekkel, bátran kiállva.

Mi mondhattuk el az üzenet egy részét a templomban egybegyűlt családoknak.

Történetünkön keresztül szeretnénk volna elérni, hogy húsvét után egy héttel ne merüljön fedésbe az a fontos üzenet, melyet Jézus áldozata jelent nekünk.

Számunkra nagyon fontos élmény volt a közösen megélt szolgálat. Az istentisztelet révén közelebb kerültünk egymáshoz. Reméljük, hogy általunk többen meghallották Isten szavát.

Ferencziné Bodor Csilla,
Véghné Tóth Izabella

Kiscserkész tábor

Kiscserkész tanyázás
A 121. Dr. Vetéssy Géza cserkészcsapat június 27. és 30. között várja 3. és 4. osztályos indiánjait a nyári tanyázásra! Egy Izsák melletti erdőben fogunk aludni sátrakban, lesz többek között kézművesség, kirándulás, meseerdő, akadályverseny, számháború és vízicsata is. A tábor díja 6500 Ft, melyet zárt, névvel ellátott borítékban Palotásné Kaszás Edina tanító néninek kell június 15-ig befizetni.

További részletek honlapunkon:

<http://vetessy.hu>

„EGY PERCRE MA...”

Április utolsó csütörtök délutánján ünneplőbe öltözött az internátus.

Búcsúztunk...

Ezek a percek vegyes érzésekkel töltötték el mind a búcsúzókat, mind az itt maradók szívét. Emlékek, közös élmények kavargtak bennünk. A végzősök arcáról félszeg öröm sugárzódott, hiszen a cél küszöbén állnak, munkájuk eredménye hamarosan kézzelfoghatóvá válik. A jövő vonzó, de nem olyan kiszámítható, mint az internátusi házirend, ennél fogva kicsit bizonytalan.

Ezekben a percekben minden át-, és egy kicsit felértékelődött: szobatársi - baráti kapcsolatok, a nevelők intő szavai, az itt eltöltött idő; mind-mind mélyebb tartalommal bírt. Így van ez jól, hiszen ezek a percek különlegesek, sok értékes gondolatot, útravalót rejtenek magukban. Az egyértelmű bátorítás Isten Igéjéből hangzott: **„Legyetek erősek és bátor szívűek mind, akik az Úrban reménykedtek!”** (Zsolt 31,25)

Kívánjuk végzős diákjainknak, hogy ne csak a búcsúzás élményét, érzéseit zárják szívükbe, hanem az internátusban megélt hétköznapi „csodáit” is.

Egy perc

Egy percre ma
Úgy néztem fel a csillagokra én,
Mintha bámuló, nagy gyerekszememmel
Legelőszőr tekinteném.
Egy percre ma
Gyöngyvirágillat szállt át a szobán.
Csodálkoztam, mint hogy ha legelő-

szőr

Csodálkoznék el édes illatán.

Egy percre ma

Minden oly könnyű lett s oly egyszerű,

S az élet a kezemben:

Engedelmes, jól hangolt hegedű.

Egy percre ma

Megindultam - és nem tudtam: mi az.

Messziről, mélyről intett elibém

Egy elsüllyedt tavasz.

Egy percre ma

Mint szegény embert, nem húzott az ág,

Halkan csengetyűzött a föld alatt

Sok eltemetett csengetyűvirág.

Egy percre ma

Megpróbáltam a más lelkébe látni,

Nem ítélve és el nem ítéltetve:

Bocsánatot nyerni és megbocsátni.

Egy percre ma

Ragyogtak reám halvány testvér-arcok,

Amelyek elé köd ereszkedett:

Céltalan hajsza és megutált harcok.

Egy percre ma,

Ó tiszta, bölcs és boldog látomás:

Elváltozott, mint Jézus a hegyen

A mindenség, - s be más lett, ó be más!

Egy percre ma...

Nem lehet ezt a percet kibeszélni.

Hogy is tudna szívárványglóriás

Tündértörékeny teste rimbe félni!

Egy percre ma

Oly boldog voltam s oly boldogtalan,

Tudva: e perc egy percig tart csupán -

És aztán vége van.

És én ki tudja meddig várhatok,

Lesve zug-éltem kis part-szögletéből

Míg újra fölbukkan egy ily vitorla

Az örökkévalóság tengeréből.

Reményik Sándor

GIMNÁZIUM

Jótekonysági futógála

Április 27-én jótekonysági futógálát szerveztek a gimnázium tanárai.

Az egész tanulói ifjúságot megmozgató rendezvény mindig valamilyen nemes cél érdekében történik. Tavaly a ceglédi Foglyatékos Gondozó Intézet, idén pedig a Kecskeméti Autizmus Centrum kapta meg a bevétel 75 %-át, 25%-a pedig iskolánk diák-szociális alapját gazdagítja.

A szponzorfutásnak is nevezett esemény csodás időben, kitűnő hangulatban zajlott. Testnevelőink egy kis bemelegítéssel alapozták meg a jó kondit és a jókedvet. A zene diktálta az iramot, az energia utánpótlást pedig csoki és ásványvíz biztosította.

Az iskola előtti téren sorra rótták a köröket tanárok, diákok, sőt egy kis időre az Autizmus Centrum néhány gondozottja is. Talán ez volt a legfelemelőbb pillanat.

Az adakozásnak ezen új formájában összefonódik a szociális érzékenységre nevelés, az összefogás és összetartozás élménye egy fontos ügy érdekében, s nem utolsó sorban az egészséges életmód fontossága.

Idén 218.000Ft gyűlt össze, reméljük jövőre sikerül túlszárnyalni ezt az összeget.

Isten áldja a jókedvű adakozókat!

Németh Ilona
tanárnő

DEBRECENBEN JÁRTUNK

Március 25-30-ig hét társam, név szerint: Bálint Anna, Fodor Tünde, Maár Dorottya, Tikász Zsófia, Jákob Márk, Nagy Tamás és jómagam, Tömösvári Judit Debrecenbe indultunk a cserediák program keretében.

A vasárnapi kimerítő utazás után vacsorával fogadtak bennünket vendéglátóink. Másnap ott is iskolával kezdtük a napot és így alkalmunk volt megismerkedni új osztálytársainkkal és tanárainkkal,

akik kedvesen fogadtak minket. Délután a város megismerésére indultunk három végzős diákkal, este pedig a lány internátusban mutatkoztunk be.

Kedden kulturális programokban vettünk részt: könyvbemutatón és a János Passió zenés előadásán, majd a fiúknak is bemutattuk iskolánkat, internátusunkat és magunkat.

Szerdán a Debreceni Nagytemplomot és a Kollégiumot ismertettük meg gimnáziumi tanárok kíséretében. Azután a botanikus kertben, az egyetemi parkban és a Nagyerdőben töltöttük el a nap hátralévő részét.

Csütörtökön a Medgyessy Múzeumban Arany János kiállítást tekintettünk részt, később pedig fürdeni mentünk az Aquaticumba.

A hét utolsó napján a Nyíregyházi Vadaspark felé vettük az irányt, ahol csapatunk ügyetlenebbik fele megázott. Az állatparkból visszatérve megebédeltünk és gyors búcsúzkodás után haza indultunk.

E rövidke hét alkalmat adott, hogy betekintsünk a Debreceni Kollégium életébe és új tapasztalatokkal gazdagodjunk. Sok élménnyel és emlékekkel tértünk vissza és úgy érezzük, nagy ajándékban részesültünk azáltal, hogy mi voltunk a cseréküldöttség tagjai. Egy hét elteltével, mégis örömmel tértünk vissza a megszokott kerékvágásba.

Rájöttünk, hogy hálásak lehetünk a jól felszerelt, külön fürdőszobás internátusunkért és az impozáns, márványlépcsős iskolánkért.

Reméljük, a következő években a cserediák program keretében más református gimnáziumba és internátusba is eljuthatunk.

Tömösvári Judit (9.b),
Szebellédi Médea (9.a)

Anyák napja a Sion Nyugdíjasházban

Áhítatot a Szarvas utcai Sion Nyugdíjasházban minden második vasárnap tartunk. Mivel a következő összejövetel május első vasárnapjára - anyák napjára - esett, Kern Mária lelkész és Sipos Mónika klubvezető elhatározták, hogy – rendhagyó módon – ünnepi istentisztelet keretében köszöntjük a bent lakó édesanyákat, nagymamákat. A terv kivitelezésében, szervezésében segítettek a nyugdíjasház dolgozói is. Tervüket meglepetésnek szánták. Számba vették, hogy az áhítaton kik szoktak részt venni, hogy értesíteni tudják azok hozzátartozóit. Kérték, jöjjenek el erre az alkalomra és készüljenek együttes köszöntésre. Igen nagy volt a meglepetés, amikor a gyülekezők megpillantották leányukat, unokáikat.

A lelkész felfedte elképzelésüket: azért tervezték ilyen módon az ünneplést, mert úgy érezték, hogy ez a sokszálú szeretet-érzés megsokszorozódik, és összefonódva többet nyújt át az ünnepeleknek. Emlékeztetett a

gyökereinkre, ükanyáinkra, nagymamáinkra. Hálás szívvel gondolunk rájuk.

Ezt követően a lelkész tartotta az ünnepi istentiszteletet. Az ígét Pál apostol Timóteushoz írt leveléből választotta. A közös ima után elénekeltük a 257. dicséretet, melyet a vendégként jelen lévő Mikesi Tibor kántor úr kísért harmóniumon. Azután a gyermekek, unokák köszöntötték a bentlakókat. A kicsinyeket szüleik előzőleg felkészítették a szereplésre. Volt, aki fuvolán játszott, másik hegedült, gitárszólót is hallgattunk. A Sion Ház munkatársai is eljöttek gyermekeikkel együtt, ők sorban állva anyák napjához illő verseket szavaltak. A legfiatalabb köszöntő egy két és fél éves fiú dédunoka volt, aki anyukája ölében ülve bátran énekelt. A jelenlévők a meghatottság könnyeit törölgették. A szervezőket is meglepte, hogy a családok nem jöttek üres kézzel, a szeretetvendégségre hoztak magukkal egy – egy tálca süteményt, ezt is a kicsik kínálgatták körbe. A nyugdíjasház dolgozói pogácsával, teával készültek.

Következett a virágok átadása. A ház munkatársai figyelmesen gondoltak arra is, hogy akinek nem tudott eljönni a hozzátartozója, őt is köszöntsék és kapjon virágot. Úgy éreztük, hogy ez a hetven főt számláló összejövetel nagyon meghitt volt. A nyugdíjasházban lakók családtagjai meggyőződhetek arról, hogy szeretteik jó helyen vannak, tisztelet és gondoskodás veszi őket körül.

Sándorné

Szép napra virradtunk anyák napja reggelén. Délután összegyűltünk, mi édesanyák, nagymamák, dédikék a szép ünnepségre. Gyermekeink, unokáink, dédunokáink megleptek bennünket. Virágokkal és kedves kis műsorral köszöntötték az édesanyákat. Nagy boldogság töltötte el a szívünket, bizony nagyon sok édesanyának örömkönny szökött a szemébe e sok szép köszöntő hallatán. Magam részéről hálás vagyok Istennek, hogy idős korom ellenére részese lehettem ennek a szép alkalomnak. Szívből köszönöm azoknak, akik ezt az anyák napi ünnepséget megrendezték.

Remélem, és bízom abban, hogy még sok ilyen napot megenged nekem a Teremtőm.

Adja Isten, hogy úgy legyen!

Gecse Mátyásné Borika néni

Tudom, milyen nehéz döntés idős korban változtatni, elhagyni a szeretett és megszokott családi házat. A körülmények azonban úgy hozták, hogy Nagymamámnak fájó szívvel, de meg kellett hoznia a döntést: új életet kezd egy másik városban, ismeretlen emberek között. Mindannyian hálásak vagyunk azért a lehetőségért, hogy a Nagy beköltözhetett a Sion Nyugdíjasházba, és ma már otthonaként tekinti azt. Kedves emberekkel ismerkedhetett meg, kivirult, és remekül érzi magát. Ehhez az is hozzájárul, hogy a Ház számos programmal kedveskedik lakóinak: bibliaóra, áhítat, téstakésztetés (Nagy ebben profi), kézműves foglalkozás, kirándulás (legutóbb a kiskunhalasi Csipkemúzeumba).

Május első vasárnapján, Anyák napján meglepetés alkalom volt készülőben. Beszéltünk Nagyival telefonon, jeleztük, hogy majd megyünk hozzá, de csak este, ezért nyugodtan menjen le az ebédlőbe az áhítatra.... Ő mit sem sejtve lakótársaival üldögélt egy asztal körül, amikor megjelentünk mi, az unokák és a kis dédunoka. Egy kis idő kellett ahhoz, hogy a Nagy megértse, hogy ez előre megbeszélte dolog volt, s nem szokásos áhítatot tartanak.

Az alkalom meghitt hangulatban telt. A 254. dicséret és néhány bibliai gondolat után imádkoztunk a nagymamákért, édesanyákért, utána pedig az unokák és dédunokák meglepetései következtek: sok kis lelkes, csillogó szemű gyermek énekkel, hegedűvel, fuvolaszóval, gitárral, verssel köszöntötte a nagymamákat. Nagyon megható esemény volt. A mi kis két éves Ákoskánk elénekelt az Orgona ágát a Dédinek, majd büszkén fogadta a tapsot, és ő is lelkesen megtapsolta a többiek produkcióit. Végül tea, és finom házi sütemények mellett beszélgettünk egy kicsit, majd mindenki visszavonult a saját kis kuckójába.

Hálát adunk Istennek és a szervezőknek ezért a nagyszerű együtt töltött alkalomért!

Fekete-Csenki Klára
Bori néni unokája

EMMAUS

Emmausi nyári hetek

Június 7-11.

A Kecskeméti Vég Mihály Énekkar kirándulása Kárpátaljára.

Június 18-23.

Gyülekezeti hét Emmausban

Június 25-30.

Gyülekezeti gyermekhét Emmausban

Június 27. - július 1.

Kiscserkész tábor

Július 2-7.

Egyházkerületi konfirmandus hét Emmausban

Július 6-16.

Cserkész tábor

Július 9-14.

Kalandtábor Emmausban

Július 16-21.

Angol nyelvi hét Emmausban

Július 22-28.

Ifjúsági hét Gárdonyiban

Július 30 – augusztus 5.

Szeretet-hét Emmausban

Augusztus 6-11.

Német és angol nyelvi hét a Református Általános Iskola szervezésében Emmausban

Augusztus 7-12.

Szeretet-hét Bácsfeketehegyen

Augusztus 13-18.

Családos hét Emmausban

Augusztus 27-31.

Gimnáziumi gólya hét Emmausban

A Kecskeméti Református Egyházközség Hírmondója

Kiadja: Kecskeméti Református Egyházközség

Kecskemét, Szabadság tér 7.

Tel.: 76/ 500-389, Fax: 76/500-387

www.krek.hu

Felelős kiadó: Varga Nándor

Szerkesztő: Terényi-Kelemen Éva

Lektorálták: a szerkesztő és Petrányi Lajosné

Készül 1000 példányban

